

Koalicja Żywa Ziemia

strona www: www.koalicjazywaziemia.pl

e-mail: kontakt@koalicjazywaziemia.pl

20 października 2019 r.

Szanowny Pan

Jan Krzysztof Ardanowski

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Szanowny Panie Ministrze,

W odniesieniu do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wzmocnienia nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych oraz bezpieczeństwem produktów pochodzenia zwierzęcego przekazujemy następujące uwagi i pytania:

1. Art. 1 projektowanej ustawy – W związku z wyłączeniem spod jej obowiązywania rzeźni dokonujących rocznie uboju mniej niż 1000 jednostek żywego inwentarza z gromady ssaków lub 150 000 sztuk ptactwa lub królików – jak w nich zostanie zapewniony dobrostan zwierząt podczas czynności przedubojowych oraz uboju? Ponadto w tym artykule brakuje stopnia redakcyjnego w postaci ustępu 1.
2. Art. 1 pkt ust. 2 – Wadliwe sformułowanie przepisu z uwagi na to, że nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt leży wyłącznie w kompetencji organów władzy publicznej wskazanych przepisami ustawy, a nie do zadań podmiotów prywatnych. Powinno być – „Urządzenia rejestrujące obraz, o którym mowa w ust. 1 podmiot prowadzący rzeźnię wykorzystuje do zapewnienia przestrzegania przepisów o ochronie zwierząt (skoro przestrzega, to znaczy, że właściwie – niepotrzebny przymiotnik „właściwie” w tym przepisie)”.
3. Art. 1 – Uwaga ogólna. Powinien zostać zaproponowany przepis na wypadek awarii urządzenia rejestrującego, zarówno z winy podmiotu, jak i niezależnej od niego, oraz tryb postępowania w takim przypadku.
4. Art. 1 ust. 3 – Wadliwe sformułowanie przepisu. W ust. 3 art. 1 powinien zostać wskazany podmiot odpowiedzialny i realizujące wyliczone w przepisie działania. Forma bezosobowa, np. „przechowuje się” się jest niedopuszczalna i niezgodna z zasadami techniki prawodawczej obowiązującymi w Polsce.
5. Jaka jest jednostka redakcyjna projektowanej ustawy dotycząca kar pieniężnych odnoszących się do art. 40a?
6. Sformułowanie art. 1 projektowanej ustawy (w odniesieniu do art. 40a) w brzmieniu „Kto, będąc podmiotem prowadzącym rzeźnię” sugeruje, że takie podmioty prowadzące rzeźnię czy też odpowiedzialne za jej prowadzenie w tym samym czasie są co najmniej dwa. Nie wydaje się, aby była to sytuacja pokrywająca się z rzeczywistością, w związku z tym proponujemy, aby przepis ww. artykułu zaczynała się po prostu od „Podmiot prowadzący rzeźnię, który...”.
7. Art. 1 projektowanej ustawy w odniesieniu do art. 40b – Zwracamy uwagę, że kar pieniężnych się nie wymierza (użyty czasownik błędnie wskazuje też konieczność dokonania pomiaru kary), a się je zgodnie z nomenklaturą prawną „nakłada”.

koalicja żywa ziemia

Koalicja Żywa Ziemia

strona www: www.koalicjazywaziemia.pl

e-mail: kontakt@koalicjazywaziemia.pl

8. Art. 1 projektowanej ustawy w odniesieniu do art. 40d – Obowiązki nałożone na podmiot prowadzący rzeźnię, zwłaszcza w odniesieniu do brzmienia pkt 6) ułożone zostały w relacji do organów inspekcji weterynaryjnej. Natomiast możliwość nakładania kar, w tym w powiązaniu do odpowiednich przepisów ordynacji podatkowej zawęża się tylko do powiatowego lekarza weterynarii pozbawiając takiej możliwości resztę pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, w tym wojewódzkich oraz głównego inspektorów Inspekcji Weterynaryjnej.
9. Art. 3 pkt 4) projektowanej ustawy – należy zamieniać „podlega grzywnie” na „podlega karze grzywny”.
10. Art. 5 pkt 1) podpunkt a) projektowanej ustawy – Z ust. 3b należy sformułowanie „tych zwierząt gospodarskich” zamienić na „utrzymywania zwierząt gospodarskich”, gdyż używanie zaimka wskazującego jest tu niepotrzebne i niezgodnie z techniką prawodawczą. To samo dotyczy ustępu 3d.
11. art., 5 pkt 1) podpunkt a) – Proponujemy, z uwagi na poprawność językową oraz większą zrozumiałość tworzonego prawa zmianę brzmienia przepisu ust. 3d z dotychczasowego na następujące: „Posiadacz zwierząt gospodarskich niezwłocznie przedkłada książkę, o której mowa w ust. 3a, powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce utrzymywania zwierząt gospodarskich”.
12. Brakuje przepisów dotyczących postępowania w przypadku wprowadzania nieprawdziwych albo nieczytelnych danych do książki z ewidencją leczenia zwierząt gospodarskich.
13. Wydaje się także, że najważniejszym w celu podniesienia kontroli przestrzegania przepisów ochrony zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności pochodzącej od zwierząt duplikat książki ewidencyjnej powinien znajdować się w posiadaniu organu Inspekcji Weterynaryjnej (powiatowego lekarza weterynarii) w celu możliwości porównania danych dotyczących leczenia zwierząt gospodarskich. Także w przypadku wątpliwości dotyczących wpisów w książce ewidencyjnej Inspekcja Weterynaryjna powinna obowiązkowo pobierać próbki w miejscu utrzymywania zwierząt gospodarskich.
14. Art. 6 pkt 1) projektowanej ustawy– Dlaczego zaproponowany został aż 7 dniowy termin na zniszczenie kolczyka albo duplikatu kolczyka. Daje to znowu pole do zachowań bezprawnych, tyle, że w skróconym czasie. Kolczyki i ich duplikatu powinny być niszczone niezwłocznie, zwłaszcza, że nie jest to czynność wymagająca nakładu środków i pracy. To samo powinno dotyczyć zniszczenia paszportu zwierzęcia oraz wszelkich innych dokumentów identyfikacyjnych.
15. Art. 6 pkt 2) projektowanej ustawy – Co to znaczy, że paszport towarzyszy? Sam z siebie towarzyszy? W przepisie należy wskazać podmiot odpowiedzialny za dostarczenie tego paszportu do rzeźni, zakładu przetwórczego albo spalarni. Nie potrzebne jest także użycie w ust. 4a słów „odpowiednio”.
16. Art. 6 pkt 2) projektowanej ustawy – W ust. 4b i 4c pojawia się błąd tego samego rodzaju, co przy przyznaniu nadzoru nad przestrzeganiem prawa podmiotom prywatnym. Rzeźnia, zakład przetwórczy czy spalarnia mogą ściąć róg paszportu, niszcząc w ten sposób ten dokument tak by nie nadawał się już do użycia. Natomiast unieważnić dokument może jedynie upoważniony do tego organ władzy publicznej wskazany przepisami prawa.
17. Art. 6 pkt 3) projektowanej ustawy – W punktach 6, 8a i 8b brakuje sankcji.
18. Nie ma także przepisów dotyczących odpowiedzialności karnej za posługiwanie się kolczykiem czy paszportem, które powinny zostać zniszczone.
19. Art. 7 projektowanej ustawy – Art 10 powinien mieć brzmienie: „Do postępowania z kolczykami i duplikatami kolczyków zwierząt gospodarskich, które zostały poddane ubojowi, zabite lub padły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz kolczykami lub duplikatami kolczyków tych zwierząt

koalicja żywa ziemia

Koalicja Żywa Ziemia

strona www: www.koalicjazywaziemia.pl

e-mail: kontakt@koalicjazywaziemia.pl

zawierającymi elektroniczny identyfikator, a także z paszportami tych zwierząt z gatunku bydło, stosuje się przepisy art. 6". Zaproponowane dotychczasowe brzmienie jest wadliwe.

20. Ponadto w odniesieniu do uzasadnienia do ww. projektu ustawy przedkładamy uwagę odnoszącą się do zawężenia zakresu art. 3 pkt 2 lit. a w odniesieniu do art. 118 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne. Wyrażenie „nadzór nad stosowaniem produktów leczniczych weterynaryjnych” wypełnia w zupełności także kwestie odnoszące się do ilości stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych. Natomiast wyrażenie „nadzór nad ilością stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych” wyklucza pełną kontrolę Inspekcji Weterynaryjnej odnoszącą się do leczenia zwierząt, w tym na przykład podawania przeterminowanych leków (nawet w odpowiedniej ilości), źle dobranych leków oraz podejmowania innych działań, które wiążą się z dobrostanem zwierząt. Twierdzenie, że organy Inspekcji Weterynaryjnej nadzorują wyłącznie ilość stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych, jest niezgodne ze stanem prawnym, nawet jeśli w obecnie obowiązujących przepisach wyrażenie „nadzór nad ilością stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych” występuje w art. 3 ust. 2 pkt 5 lit. e ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Ujednolicenie wyrażen powinno iść zatem w kierunku powiększenia możliwości nadzorczych Inspekcji, a nie ich zawężania. Kompetencje Inspekcji Weterynaryjnej dotyczące opieki nad zwierzętami w szeroki rozumieniu zawarte są bowiem także w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.

Jednocześnie, chcemy podziękować za podjęcie próby wzmocnienie systemu kontroli dobrostanu zwierząt i bezpieczeństwa żywnościowego w naszym kraju. Mamy nadzieję, że zamierzenia zawarte w ww. projekcie ustawy znajdą pełne odzwierciedlenie w ich realizacji. Wymagać to jednak będzie dokonania poprawek i uzupełnień w ww. projekcie ustawy.

Z poważaniem,

Agnieszka Makowska

Koordinatorka Koalicji Żywa Ziemia

Organizacje członkowskie Koalicji Żywa Ziemia

OGÓLNOPOLSKIE
TOWARZYSTWO
OCHRONY PTAKÓW